

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 26 lipca 2016 r.,

w sprawie **M. F.**

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 14 czerwca 2016 r., w sprawie VI WKK (...), dotyczące odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. VI Ka (...),

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 524 § 1 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej osobiście przez skazanego M. F., od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt VI Ka (...), jako złożonej po terminie.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany zarzucając, że nie został poinformowany o „jakimkolwiek terminie”. Nadto skarżący dodał, że nie posiada stosownego wykształcenia i domaga się sprawiedliwości. W konkluzji wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji i przyjęcie tej skargi.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest bezzasadne i zaskarżone zarządzenie jako w pełni słuszne należało utrzymać w mocy.

Wypada przypomnieć, że stronom i ich procesowym przedstawicielom przysługuje 30-dniowy termin do wniesienia kasacji liczony od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Natomiast wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w sądzie w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia, a jeżeli ustawa przewiduje doręczenie orzeczenia, od daty jego doręczenia (art. 524 § 1 k.p.k.).

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że odpis wyroku Sądu Okręgowego wraz z jego uzasadnieniem oraz pouczeniem o sposobie i terminie do wniesienia kasacji został przesłany M. F. na wskazany adres zameldowania (podany przez samego skazanego w korespondencji do sądu), to jest - ul. W. w J. (k. 6 akt VI WKK (...)), jednakże korespondencja nie została przez niego podjęta w terminie (k. 10 akt VI WKK (...)). W związku z powyższym, w oparciu o dane z bazy Ministerstwa Sprawiedliwości, odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem i stosownym pouczeniem został przesłany także na adres podany przez skazanego przy zwolnieniu z Aresztu Śledczego, tj. ul. M., w W. (ośrodek M.). Z adnotacji poczty wynika, że skazany nie podjął w terminie kierowanych do niego przesyłek, gdyż nie przebywał pod wskazanym adresem, co zgodnie z art. 139 § 1 k.p.k. pozwoliło na uznanie doręczenia za skuteczne z dniem 24 września 2015 r. (k. 16 akt VI WKK (...)).

Przepis art. 139 § 1 k.p.k. pozwala jednoznacznie na uznanie za doręczone pisma wysłanego do strony pod wskazany przez nią adres, nawet jeżeli strona zmieniła miejsce zamieszkania lub nie przebywa pod wskazanym przez siebie adresem, a jednocześnie nie podała nowego adresu dla doręczeń. Na żadnym dalszym etapie postępowania skazany nie podał organowi prowadzącemu, iż ma nowy adres, bowiem zmienił miejsce zamieszkania lub nie przebywa pod wskazanym przez siebie adresem dla doręczeń. Pismo zatytułowane „kasacja” skazany nadał dopiero w dniu 6 maja 2016 r. z Aresztu Śledczego w W., gdzie przebywa od dnia 11 kwietnia 2016 r. (k. 21 - 24 akt VI WKK [...]).

Niejako na marginesie dodać należy, co zresztą słusznie podkreślił Sąd Okręgowy, że kasacja – stosownie do wymogów art. 526 § 2 k.p.k. – powinna

zostać sporządzona przez podmiot profesjonalny, tj. upoważnionego adwokata lub radcę prawnego. W przedmiotowej sprawie trafnie jednak uznano, że brak ten nie ma znaczenia, albowiem pismo skazanego zostało wniesione po upływie 30-dniowego terminu do wniesienia nadzwyczajnego środka odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.